

TANTÓ

Boj s nožem

Togakure-rjú

武館道場

Luboš Pokorný

**„Ve chvíli skutečného boje
neexistuje velký mistr,
ani instruktor, ani žák.
Kasty mizí a přežívají pouze ti,
kdo skutečně pochopili smysl Budó.“**

Dr. Masáki Hacumi

TANTÓ

Boj s nožem

Togakure-rjú

Budžinkan Budó Taidžucu

Luboš Pokorný

Vydavatel

© Luboš Pokorný

e-mail: Lubos@bujinkan.cz,

telefon: 603876802

fotografie: Ondřej Mach, Martin Krist

autor: Luboš Pokorný

Nová úprava pro e-knihy a první vydání pro e-knihy 2015

grafická úprava pro e-book: Michal Gololobov

První vydání 1998. Druhé vydání 2006

Vydavatel ani autor nezaručuje ani negarantuje, že techniky v této knize popsané budou bezpečné, nebo efektivní v jakékoli sebeobraně nebo jiné situaci. Čtenáři mohou být zraněni, pokud používají, nebo trénují popsané techniky. Aby bylo minimalizováno riziko zranění, nic z toho, co je popsáno v této knize, by nemělo být prováděno bez osobní a odborné instruktáže. Cvičení dle této knihy je tudíž na vlastní riziko a vydavatel ani autor za toto nenesou žádnou odpovědnost.

ISBN: 978-80-260-8872-1

Tantō – znak pro krátký meč (nůž)
s krátkým ostřím

Obsah

Úvod	6
Základy nindžucu	7
Tantó	8
Různé zbraně	9
Šuriken (vrhací ostří)	10
Držení bó šurikenu	11
Držení senban šurikenu	12
<i>Varianta nože s boxerem</i>	14
Tlačný nůž	16
Držení nože	18
Devět základních bodů	19
Kotó-rjú Hacuden (tajemství vitálních bodů stylu Kotó-rjú)	20
Trénink	21
Kamae (bojové postoje)	22
Uke (bloky)	28
Úhyby	30
Tobi (skoky)	34
Ukemi (pády)	38
1. vpravo	39
2. vlevo	40
3. <i>Gjaku doprava</i>	41
4. <i>dopředu</i>	42
Cuki (úder)	44
Sanšin no Kata (forma pěti elementů)	47
<i>Či element</i>	47
<i>Sui element</i>	49
<i>Ka element</i>	50
<i>Fu element</i>	51
<i>Ku element</i>	53
Torite Kata gohó (pět základních forem úchopů)	54
<i>Omote gjaku</i>	54
<i>Omote gjaku cuki</i>	55
<i>Ura gjaku</i>	57
<i>Ura muša dori / Muša dori</i>	58
<i>Ganseki nage</i>	59
Te ódoki (únik z úchopu)	61
<i>Katate (jednou rukou)</i>	61
<i>Rjóte (oběma rukama)</i>	62
<i>Henka – varianta 1</i>	64
<i>Henka – varianta 2</i>	66

Tai ódoki (únik ze sevření těla zezadu)	68
<i>Přes ruce</i>	68
<i>Za hlavu</i>	70
Take ori (ohnutí zápěstí)	71
<i>Omote</i>	71
<i>Ura</i>	72
Omote oni kudaki (vnější páka na loket)	73
Nage (přehozy)	75
<i>Gjaku nage</i>	75
<i>Ósoto gake</i>	77
<i>Henka – varianta</i>	79
Šime (škrčení)	81
Keri ni taište (obrana proti kopu)	84
Itami dori <i>(zneškodnění útočníka s využitím tlaků na kjúšó)</i>	88
Mutó dori <i>(obrana beze zbraně proti ozbrojenému útočníkovi)</i>	89
<i>Varianta 1</i>	89
<i>Varianta 2</i>	92
<i>Varianta 3</i>	93
<i>Varianta 4</i>	94
<i>Varianta 5</i>	95
<i>Varianta 6</i>	96
<i>Henka – varianty</i>	98
Takamacu sensej – příběh	107
Techniky pocitů	108
<i>Technika 1</i>	109
<i>Technika 2</i>	111
<i>Technika 3</i>	113
UTON (čs. útočný nůž vz. 75)	116
<i>Nošení nože</i>	119
<i>Varianta</i>	123
Bodák (samopal s bodákem vz. 58)	135
Rozhovor	142
Slovníček	145
Literatura	148

Úvod

Tato kniha byla původně zamýšlena pouze pro studenty, kteří studují Budžinkan Budó. Pak jsem ale usoudil, že by bylo dobré s ní seznámit i ostatní, kteří se zabývají podobnou problematikou. Tantódžucu je jednou z disciplín nindžucu Togakure-rjú, kterou dodnes vyučuje dr. Masáki Hacumi, 34. velmistr této školy. Najdete zde nejen názvy technik, které nemají nic společného s nožem, ale také názvy, které jsou základem taidžucu (bojové umění beze zbraně). Nejen že některé techniky s nožem neexistují, ale také jsem chtěl, aby student viděl smysl technik, které se vyučují v Ninpó Taidžucu již několik století. Rád bych upozornil, že tyto techniky nesmíte brát jako základy, ale pouze jako varianty, které se provádějí pokaždé jinak. A také podle prostředí, ve kterém se nacházíte. Tento volný systém se stále vyučuje v nindžucu právě proto, aby se bojovník mohl přizpůsobit jakékoli situaci.

Jsem si vědom, že této knize budou spíše rozumět studenti Budžinkanu, ale pokud budou techniky studovat ostatní, najdou i oni jejich smysl. Techniky se musí neustále procvičovat, abyste pochopili jejich význam. Sóke Hacumi mi jednou pověděl: „Každou techniku musíš trénovat deset let, abys ji pochopil.“ Tím nemyslel, že se ponoříme na deset let do základních technik, ale naznačoval, že budeme pokračovat ve studiu i nadále s otevřeným srdcem.

V knize jsem se také zaměřil na čs. útočný nůž UTON vz. 75 a využití bodáku. Nechci tím nikomu vštěpovat, že to je to nejlepší, ale pouze ukázat, jak se dá přizpůsobit těmto zbraním. Také bych všem rád vzkázal, aby nehledali v této knize systém. Najdete zde pouze náhled na studium bojového umění.

Na závěr bych rád poděkoval svému učiteli sókemu Hacumimu za jeho velký podíl na této knize.

Hodně úspěchů ve vašem studiu a životě přeje

Luboš Pokorný
1998

Základy nindžucu

Poslední esej Tošicugu Takamacuho, 33. velmistra Togakure-rjú

Nindžucu

Základem všech bojových umění a vojenských strategií je sebeobrana a prevence proti nebezpečí. Nindžucu je typickým příkladem dokonalé a úplné koncepce sebeobran, ve které se nindža při tréninku boje zabývá nejen obranou svého fyzického těla, ale také svého ducha a svých myšlenek. Cesta nindži je cestou trpělivosti, vytrvalosti a přežitím všeho, co by ho mohlo zničit. Je to mnohem více než pouhé osvobozování pomocí úderů a ran či přelstění nepřitele. Nindžucu je umění zvítězit.

Na počátku studia jakéhokoli bojového umění se motivace opakuje. Pokračovat bez správného základu myslí může vést bojovníka k záhubě místo k rozvoji. Tato skutečnost je ale společná všem prospěšným činnostem, které lze „vyhnat“ do extrému. Medicína je zasvěcena upevňování zdraví a zmenšování utrpení, a přece se při nesprávném užití léků může vymknout kontrole. Vytvoření správně vyrovnané výživy udržuje člověka v plné síle a zdraví, ale přílišné pití a přejídání se je pouze jinou cestou, jak své tělo bezpečně otrávit. Vlády jsou zařízeny tak, aby dohlížely na činnost všech částí společnosti, ale stanou-li se ti, kteří určují zákony, chamtivými a hladovými po moci, stane se země předmětem zbytečné války, nepořádku, civilního a ekonomického chaosu. Náboženství, které je založeno na skutečné víře, otevřené a jasné myslí a neochabující snaze nalézt všeobecné porozumění, je pro člověka inspirací a útěchou. Jakmile se však toto změní, stane se smrtící zbraní a škodí, ničí člověka manipulací s jeho důvěrou a strachem. Stejně je tomu i s bojovými uměními.

Umění sebeobran, které by mělo poskytovat bojovníkovi pocit vnitřního klidu a bezpečí, se vyvine u špatných bojovníků ve vrácené království neustálých konfliktů a soubojů, které ho mohou zničit.

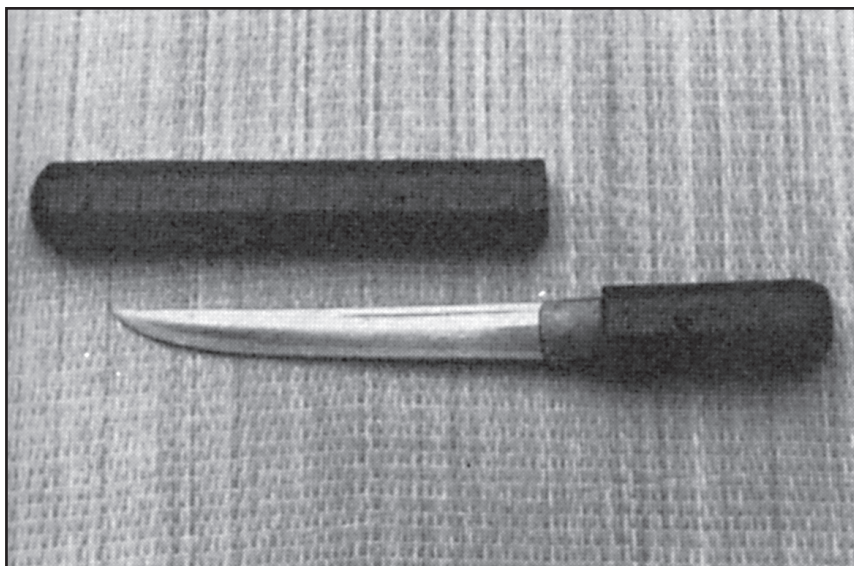
Jestliže znalec bojového umění upřímně usiluje o podstatu nindžucu, zbavenou jeho vlastních žádostí, tak postupem času zjistí, že základem tajemství, jak se stát nepřemožitelným, je dosažení myslí a očí boha.

Bojovník, který chce zvítězit, musí být v harmonii s celkem a musí být veden intuicí ve shodě s prozřetelností nebo s nestranného soudu přírody, musí následovat jasné a čisté srdce plné víry a nevyhnutelnosti. Nindža má jasnozřivost, která ho úspěšně povede do bitvy, ve které bude muset zatajit sám sebe v obraně před nepřitelem. Ohromný vesmír, nádherný ve svém neosobním a studeném absolutnu, obsahuje vše, co nazýváme dobrem a zlem, a také odpovědi na všechny existující paradoxy, které vidíme kolem sebe. S otevřenými očima a myslí může nindža citlivě reagovat na jemně se měnící okolí tak, jak je nezbytné, a přizpůsobit se, aby na konci neexistovala věc, která by ho mohla překvapit.

Tošicugu Takamacu

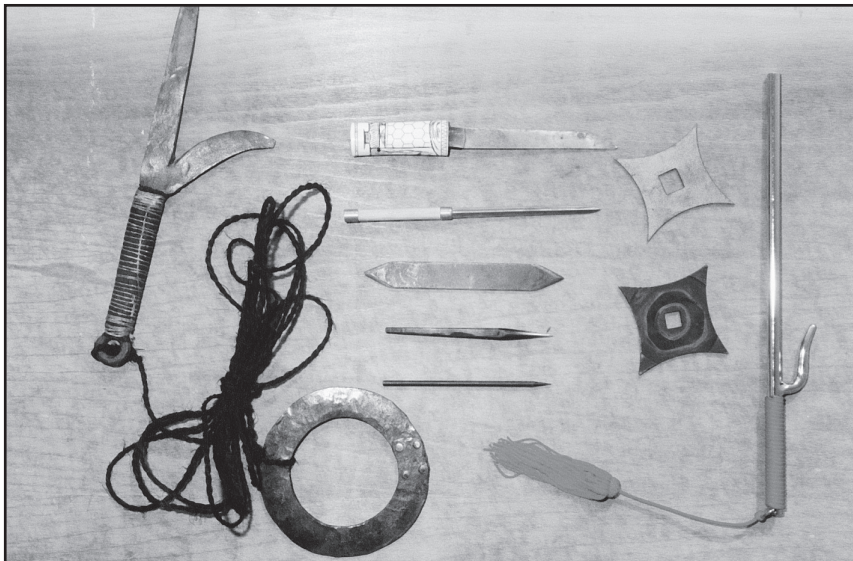
Tantó

Tantó bylo nedílnou součástí nindži Togakure-rjú jako skrytá krátká zbraň. Tantó také používali kunoiči (nindža-žena).

Tantó

Různé zbraně

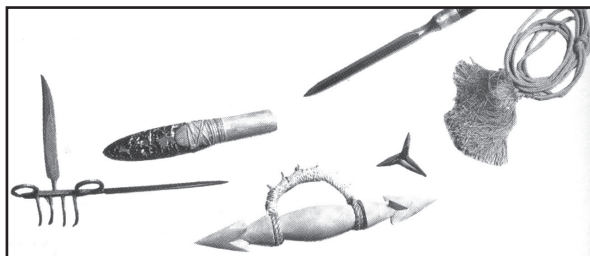
Vpravo: džute, senban šuriken (vrhací)

Uprostřed shora: tantó, různé bó šurikeny (vrhací)

Vlevo: kjókecu šoge.

Nůž pistole.

Různé zbraně.

Šuriken

Vrhací ostří

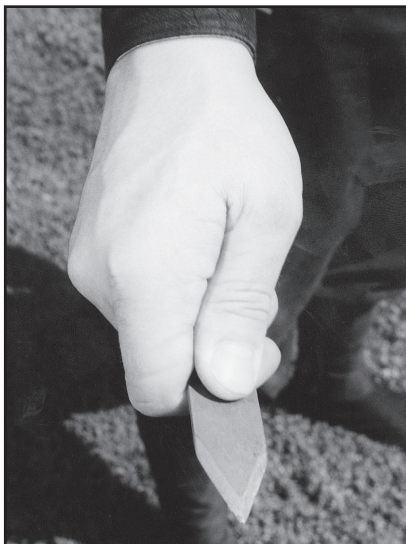
Pravděpodobně nejznámější charakteristickou zbraní nindžů jsou šurikeny neboli vrhací ostří. Historický nindža používal šuriken, který zahrnoval velké množství podob a tvarů a který vycházel ze dvou základních typů. Prvním byl hira šuriken, plochý středově souměrný kus plechu s jakýmkoli množstvím rohů od tří do osmi. Dalším byl bó šuriken neboli rovné ostří s jedním nebo dvěma hroty na konci. Každý typ ostří měl svůj charakteristický způsob házení a vrhání. Umění vrhání šurikenu mělo velký vliv na rozvoj vrhání nožů a dalších zbraní s rovným ostřím. Jednou ze specialit historického Togakure-rjú bylo použití čtyřhranného senban šurikenu. Čepel byla vržena naplocho, rotovala a zasahovala cíl s účinkem pily. Čtyřhranná hvězdice měla ve středu díru, která jí dodávala vzhled diamantu a byla využitelná i na vytahování hřebu nebo stahování nehtů.

Šurikeny se nepoužívaly pouze na vrhání, ale byly i vhodné jako krátká skrytá zbraň využitelná v boji jako zbraň bodná a řezná.

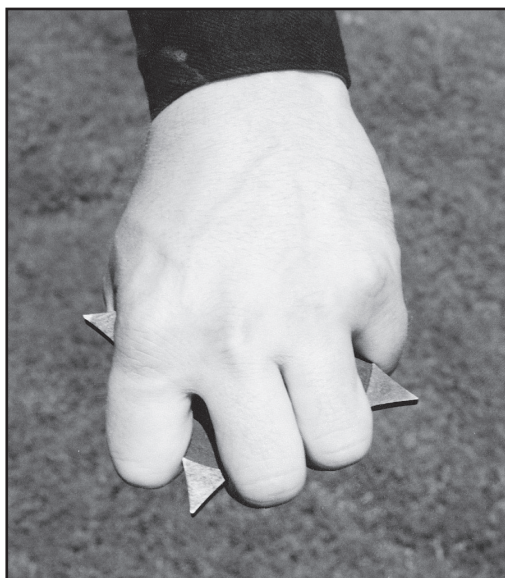
Držení bó šurikenu

Rovné ostří

Držení šurikenu při házení.

Držení senban šurikenu

Varianta držení senban
šurikenu při technice.

Obránce stojí
v přirozeném
postoji a v levé
ruce drží skrytě
senban šuriken.

Při výpadu útočníka obránce provede pravou nohou krok dopředu a současně provede levou rukou blokovací úder (hrotem šurikenu) na útočnickovo levé zápěstí a levým loktem blokuje útočnickovu pravou paži.

Poté provede krok doleva a zároveň hrotem šurikenu udeří do brady.

Levou nohou provede krok dozadu a hrotem šurikenu řez podél paže.

